

Búcsúzunk, ám még itt vagyunk,
Nemcsak most, de akkor is fáj, mikor itt hagyunk.
Elmegyünk, mert az élet megy tovább,
Az idő is forog meg soha sem áll.

Bárhogy is akarjuk tovább menni muszáj,
Az emlékek hada visszatér, s nekem ez néha fáj.
Boldog és rossz dolgokra is, de visszaemlékszünk,
Jönnek, majd új barátok s velük jól elleszünk.

Búcsúzunk, bár még maradnánk,
Búcsúzunk, mert az élet megy tovább.
Ha egyedül maradunk, mert elhagyjuk iskolánk,
Nem leszünk szomorúak, mert támogat a család.

Búcsúzunk, bármennyire is fáj,
Búcsúzunk, mert az időnk már lejárt.
Maradunk még, csak pár hétre már,
S Júniusban végleg búcsúzunk: Viszlát!

Forgács Kata